

hedsvæsen, lagt ind under WTO og EU's frihandelsregulering, og det er en ærlig sag, at man har det synspunkt. Alle mulige tjenesteydelser, postvæsen osv., det hele skal liberaliseres, og det er oplægget redskabet til, ingen tvivl om det. Så skal tingene styres af bureaukraterne i Bruxelles og en flok embedsmænd i de såkaldte tvistbilæggespaneler, og så er man også sikker på, at der intet demokrati er i det. Så fru Charlotte Antonsen har ret i, at det er den principielle forskel.

Men så vil jeg godt bede om, at man forholder sig sagligt til spørgsmålet: Er der suverænitetsafgivelse i det her eller ej? Jeg har faktisk forsøgt over for hr. Claus Larsen-Jensen at påpege, hvor der er problemer, som må undersøges, men fru Charlotte Antonsen vil ikke være med til at undersøge dem, for så risikerer hun, at det viser sig, at der er suverænitetsafgivelse. Så hellere putte det ind under gultvæppet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen det er da klart, at det skal undersøges, om der er suverænitetsafgivelse, for det skal der ifølge den danske grundlov, og den står vi vagt om, så det er da ikke det, vi tager afstand fra.

Men vi tager afstand fra det motiv, Enhedslisten har, nemlig at skabe basis for, at man kan insistere på en folkeafstemning, så man kan sige nej til Nice. Det er jo det, der er dagsordenen, og det ved hr. Keld Albrechtsen jo formentlig også, da han selv har lavet forslaget, og det er dét, vi tager afstand fra.

Vi tager da ikke afstand fra, at når vi har Nice, skal det da nøje vurderes, om der er tale om suverænitetsafgivelse. Selvfølgelig skal der det, og hvis der er tale om suverænitetsafgivelse, skal vi jo følge grundlovens procedure med fem sjettedeles flertal eller en folkeafstemning inden den dag, vi er nødt til at afgive suveræniteten. Det er der da ikke nogen der er uenige i. Men det er jo ikke det, der er formålet med beslutningsforslaget, for så havde det jo været meningsløst.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så kan jeg slet ikke forstå, hvorfor fru Charlotte Antonsen så er så ophidset over, at vi gerne vil have en uvildig undersøgelse af det problem.

Jeg skal ikke fritage fru Charlotte Antonsen glæden ved at kunne tillægge Enhedslisten alle mulige motiver; lad blot fru Charlotte Antonsen

arbejde videre med den disciplin. Men kunne vi ikke være enige om, at der skal laves en uvildig undersøgelse af, hvad kompetenceproblemet er, og om det er rigtigt, som bl.a. Rådets jurist har peget i retning af, at der måske kan være et problem? Det ville da glæde mig, hvis vi kunne være enige om det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu synes jeg, hr. Keld Albrechtsen havner i samme problem med mig, som han havnede i før med den socialdemokratiske ordfører. Han tager afstand fra sit eget forslag. Det, der står i forslaget, er et dansk veto mod øgede EU-beføjelser, og det er det, vi taler om.

Når der foreligger en Nicetraktat, er det klart, at så kommer regeringen med en vurdering af, om der er suverænitetsafgivelse, og jeg tør æde min gamle hat på, at der også nok skal komme nogle af Enhedslistens venner, som har et andet syn på sagen, og der skal komme masser af uvildige undersøgelser. Det har vi jo erfaring for. Men det er jo ikke det, forslaget her handler om. Der står klart, allerede i overskriften, at der er tale om et veto, og sådan arbejder vi altså ikke i Venstre, når vi samarbejder med andre, hverken i EU eller her i huset.

Formanden:

Fru Henriette Kjær som ordfører.

Henriette Kjær (KF):

Da vores ordfører på området, fru Lene Espersen, ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre følgende:

Enhedslisten fremsætter her et forslag, der har til hensigt at fastholde princippet om enstemmighed i forhold til den fælles handelspolitik i EU. Argumentet, som Enhedslisten benytter sig af, er at rose den linje, EU har ført f.eks. ved WTO-forhandlingerne i Seattle, og som man ønsker at fastholde.

Det er efter konservativ opfattelse, som om Enhedslisten modarbejder sig selv ved at argumentere på så selvmodsigende en måde. Hvis EU fortsat skal spille en afgørende rolle f.eks. på miljøområdet, er det væsentligt, at der fortsat kan træffes beslutninger, der bl.a. gør Kommissionen i stand til at forhandle effektivt med den øvrige verden. Et EU med 30 lande kan nemt blive lammet, når der skal træffes den slags beslutninger.